

ikke derved blive fjernet; thi det vil da ved enhver Mortificationsbevilling blive at tage under Overveelse om de samme Forhold, som ellers vilde være at tage i Betragtning ved Tilstaaelsen af Erstatning, ere tilstede. Derimod kan jeg ikke nægte, at man ved en saadan Fremgangsmaade gjør Noget, som indtil en vis Grad er af samme Art som netop det, der har vakt det ærede Medlems Betænkelse ved det her foreliggende Lovforslag. Enhver Mand, som nu har en Statsobligation, der lyder paa Thændehaveren, veed jo, at den ikke kan mortificeres, og han har altsaa et Papir, der i Henhold til den gjældende Lovgivning ligesom er forbunden med en vis fundamental Egenkab, der er ligesaa betydningsfuld som den, at den ikke kan præfereres, og der maa altsaa synes det mig, fra det ærede Medlems Standpunkt fremsættes nogen Betænkelse ved at fratage de nuværende Obligationeiere den Ret, de have, til at deres Papirer ikke kunne mortificeres. Følge min Betragtning har det derimod ganske vist mindre at betyde, og jeg skulde ikke paa nogen Maade have talt mod Mortificationen af den Grund. Derimod har jeg en anden Grund imod Mortificationen, naaget jeg fuldstændig erkjender, at det for de Stabelidte vilde være en stor Fordeel, at de paa den Maade, som er skildret, kunde faae Erstatningen tidligere. Jeg kan ikke nægte, at jeg havde afgjort Betænkelse derved af praktiske Hensyn, ikke saameget fordi man, som det ærede Medlem, der talte sidst, fremhævede, maatte see efter, om man ikke selv havde den Obligation, angaaende hvilken der var udstedt Mortificationsstævning. — thi det indrømmer jeg det ærede Medlem, at naar man kun passer at hæve sine Renter nogenlunde regelmæssigt og kan stole paa, at man ogsaa fremtidig vil gjøre det, vil man derved kunne berolige sig — men fordi det vilde berede Vanskeligheder for Obligationshandelen. — hvorved jeg i det Hele mener Overgangen af en Obligation fra En til en Anden ved Handel, Gave eller Arv, kort sagt Overgang fra een Eiers Besiddelse til en andens — den Vanskelighed nemlig, at den Bedkommende, som modtager Obligationen, ikke kan see paa den, om den er gyldig eller

ei, det er det Vanskelige ved Sagen, at jeg, naar jeg maaskee finder mig et Sted ude i Provindserne, paa Landet, hvor en Obligation gaaer fra een Mand til en anden — og det er Tilfældet med mange Obligationer — skal paa en ofte noget vanskelig Maade — i Reglen kan det kun ske ved at henvende sig til Finantsministeren. — skaffe mig at vide, om denne Obligation, som jeg vil købe, nu ogsaa virkelig er et gyldigt Papir. Det forekommer mig at være fornemmelig denne Omstændighed, der gjør det betænkeligt at anvende Mortification; og naar nu det ærede Medlem har meent, at min Bemærkning om, at man kan see paa en Obligation, om den er forældet eller ikke, kun kan gjælde med Hensyn til Obligationer, der ere forsynede med Renteanviisninger, saa vil jeg dog tillade mig at erindre ham om, at ogsaa paa Obligationer, der ikke ere forsynede med Renteanviisninger, er der et Kjendemerke, nemlig det, at Renten bliver affkrevet paa dem. (Indvending fra Broch). Ja, det ærede Medlem vil maaskee sige, at det er let at forfalste; men saa skal der altsaa et Falsum til, og det er allerede en meget værre Ting. Naturligvis kan enhver Obligation forfalstes og eftergjøres; der kan sendes falske Obligationer ud, men det er jo Noget, man altid maa have at vogte sig for. Men jeg troer, det maa siges, at dersom intet Falsum har fundet Sted, kan man ogsaa paa en almindelig Thændehaverobligation, der ikke er forsynet med Renteanviisning, see, om den er forældet. Men selv om det ærede Medlem ikke vil lade dette gjælde, saa vil jeg sige, at Spørgsmaalet ingen synderlig Betydning har i denne Henseende; thi Statsforfkrivninger paa Thændehaver uden Rentecoupons ere allerede nu svundne ind til et saadant Minimum, at Spørgsmaalet ikke kan have nogen praktisk Virkning, og naar nogle Aar ere gaaede, efter hvis Forløb denne Lov først kan komme til Anvendelse, ville saadanne Statsforfkrivninger i endnu højere Grad være svundne, saa at det hele Spørgsmaal har intet at sige. De Obligationer, med Hensyn til hvilke Spørgsmaalet saa godt som alene har Betydning, ere Statsforfkrivninger med Renteanviisninger, og med Hensyn til dem ere vi